

LUND, CHRISTIAN

Inträdes-tal, hållet på Götheborgs rådhus, vid almän rådstugu, af herr Christian Lund, då han installerades til handels- och politie-rådman, den 19 maji, 1771. Götheborg, trykt hos Eric Stakberg, 1771

1771

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

GÖTEBORG MAGISTRATEN

Lund, Ch.

Vitt. Sv.
Tillf.
Juni
(Per)

1700-1829

INTRÅDES-TAL,

HÄLLET PÅ

GÖTHEBORGS RÅDHUS,

VID

ALMÄN RÅDSTUGU,

AF

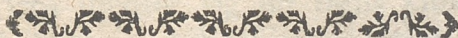
HERR

CHRISTIAN LUND,

DÅ

HAN INSTALLERADES TIL
HANDELS- OCH POLITIE-
RÅDMAN,

DEN 19 MAJI, 1771.

GÖTHEBORG,

Trykt hos ERIC STAKBERG, 1771.

INTRODUCTION

BY JOHN BURTON

ALBANY, N. Y.

1877

CHRISTIANITY

AND THE

CHRISTIAN

RELIGION

OF THE

UNITED STATES

OF AMERICA

AND THE

Högvälborne Herr Grefve, Amiral,
Landshöfdinge och Öfver-Com-
mandant, samt Commendur af
Kongl. Majestäts Sverds-Orden!

Högädle, Adle och Högagtade Herrar, Borg-
mästare och Råd!

Adle, Hög- och Välagtade Herrar och Män
af Stadens Hedervärda Borgerfkap!

När jag nu kommer, at intaga mit säte, som
Ledamot uti denna Högtärade Magistrat, så
afloper sådant hos mig ej utan finnes-rörelse,
när jag jämnförer mina inskränkta insigter, med de
dryga egenskaper, som utgöra en värdig och rätt-
skaffans Ämbetsman och Domare.

Jag vet, at därtill fordras kundskap, urskilning
och godt upfåt. Jag skal åtminstone ombeflita mig,
at öka de små insigter jag hit intils kunnat förverf-
va, genom läsning, och äfven utöfning af Lag och
Förordningar, under min mångåriga Ämbetsmanna-

tid vid et annat Verk, och som hjelp-redor använda och nyttja dem, uti de mål, som vid denna Domstol förefalla. Jag hoppas då, at min urskilning må blifva vis, när den grundar sig på Lag, rättvisa och billighet; upsfåtet blifver då, så väl til sit ursprung, som ändamål, godt, när hvarje man sker rätt, så långt hos mig står. Fjerran vare från mig andra grunder, uti detta Ämbetets utöfning. Den satsen är falsk, at, efter personens omständigheter, lämpa Lagen: och den tankan är värd föragt, at, liksom efter politisk måttstock, afmäta människjors personliga förtjenster och egenskaper; nej, den rike och fattige bör ega lika stor lott uti Lagens rättvisa tillämpning, och ingen fördom om tankefätt eller dylika skuggor bör rubba eller förvilla en uplyst och tänkande Domare, ej heller människjo-frugtan göra honom vid dom-slutet vaklande.

Jag anropar, uti detta för mig angelägna ögnablick, den högsta Guden, at Han tåktes gifva mig den visdom, som är bygd på Hans frugtan och kännedom, på det jag, som en rättskaffans Domare, värdigt måtte utöfva mit anförtrodda Ämbete.

Gif mig ljus, at kunna skilja en del konstiga Lagfökares tjusande målningar från sanningens ägta färg: utrusta mig med frimodighet, at emotstå de försök, som vela föra mig från sanningens och rättvifans

vifans helgada väg; lät mig öck uti mit eget samvet-
te finna lugn och säker fristad, när ondskas och obil-
lighet tränga på flera kanter!

Högvälborne Herr Grefve, Amiral, Landshöfdin-
ge, &c. Lät mig alltid ärfara Eder gunst och ynnest,
sådant skal alltid vara mig en upmuntran, at söka
göra mig därtill värdig. Vare Högvälborne Herr
Grefvens Amiralens, Landshöfdingens, &c. dagar tek-
nade med lycka och välgång!

Högädle Magistral! Emottagen uti mig en Le-
damot, som sätter et utmärkt värde på Eder vän-
skap och förtroende, och som drifves af åtrå, at, ef-
ter sit mått, lätta Edre rådplägningar, men ej at
öka Edre Ämbets-Befvär, underrätten mig med sagt-
modighet, då jag af okunnighet felar: Edra insigter
och mångåriga ärfarenhet ega därtill rättighet; ty
jag räknar för vinning alla de medel och vägar, som
öka min skickelighet. Låtom oss gemensamt arbeta
på, at denna Domstol må ega sit samma värde, och
des Ledamöter sin rätta agtning: medlet hafve vi i
våra händer; det är rättvifan: på des mer och min-
dre granlaga utöfning beror Domstolens heder och
Domarens rätta stämpel: blifve då denne Domstol
oskuldens hägn och lastens fasa.

Med Högvälborne Herr Grefvens Amiralens och Landshöfdingens, &c. tilstånd, vänder jag mig til denna Stadens Hedervärda Borgerkap.

Mine Herrar och Medborgare! Det är efter Guds behag Edert verk, at jag blifvet kallad bland Edra Domares antal. Jag skattar bland de största jordiska förmåner, at ega Edert värda och af mig högtagade förtroende. Under de 21 år jag haft den lyckan, at vara boende bland Eder, både som Ämbetsman och Medborgare, hafven J haft tilräckelig tid och äfven anledningar, at pröfva mit upförande. Jag har väl ej haft tilfällen, at almänt öfvertyga hvar och en af Eder, det Eder välgång och förkofran varet mig et ömt och kärt ögnamärke; men varen försäkrade om mit oföränderliga upfat, at, så långt i min förmåga står, göra hvarje man rätt och godt, och at aldrig med berådt mod oroa, mindre taga något steg til den minsta människjas ofärd. J lären ju vara nöjde, då jag försäkrar härmedelst offenteligen, at följa sådant tänkesätt och de lefnads-reglor, jag för mig sjelf har utftakat.

Det strider så väl däremot, som mot min naturliga böjelse, at genom besynnerliga och driftiga gerningar göra mig rygtbar och bekant; sådant upförande vore, efter min tanka, at öfverraska Medborgares

gares begrepp, och förvilla deras tanke-kraft, utan häldre lemna dem tid och råderum, at noga efter-tänka tingen, upfåtet och ändamålet, och således få tillfälle, at med lugna sinnen pröfva gerningen, och därefter döma personen; men ansen ej som motfridigt, om jag, efter Lag, gången Ed och skyldighet, bidrager til de beslut, som medföra Ordning och Politie; ty sjelfsvåld och oordningar vanhedrar både Ort, Folk och Domare; varen därföre skonsamme, och fällen ej för hastigt omilda omdömen om Domares göromål; efterfinnen äfven, at ej alla de lida mesta förtryck, som ofta vanka uti Domstolars för-mak; deras oroliga sinnen och böjelse til Rättegång torde äfven så mycket därtill bidraga; sådana personer äro likväl mest kringtungade, at häkla Domares och andras göromål och upförande, när ej alt utfaller efter deras tycke.

Värdaste Medborgare! Lät mig äfven hädanefter röna Eder vänskap och benägenhet, sådant lättar mina Ämbets-göromål, upmuntrar mig, är ock et kraftigt medel för mig, at använda tid och förmågo, at, efter mit ringa pund, bidraga, til alt, hvad som kan vara vår Stad och des Invånare hederligt och gagneligt.

Gud

Gud hälle sin milda hand öfver vår Stad, och beware honom ifrån alla olycks-händelser! HERren låte des Invånare af alla Stånd och vilkor, under östört åtnjutande af våre fri- och rättigheter, smaka fridens och frihetens söta frukter, samt utan alt olagligt tvång, genom arbete, flit och enighet, dag efter dag förkofras, uti alt det goda, som gör et Samhälle stort och lyckeligt. Jag slutar med denna gjorda önskan, som i alla skiften skal blifva lika; och om jag, efter Försynens behag, skulle förbyta detta Ämbete uti et annat, eller i lugn sköta min lilla enskilda del; så önskar jag, at med uprigtighet och frimodighet, då kunna, som en samvetsöm Domare, lemna detta utspråk: *Jag vet intet ondt med mig.*

www.books2ebooks.eu